

גן / حديقة / Garden

בתיאור מרגלית ואלון גיל
29.9-27.10.2018

בעדן מקדמ

הגן, כמושג, צופן בחובו כפל-פנים או פרדוקס פנימי מובנה. הגן הוא גם מה-שמחוץ-לבית, כלומר אזור פתוח המשמש לנטיעת עצי פרי וצמחיית נוי, אך גם שטח המופרד מן החוץ, מהרחוב או מחלקות שכנות בידי אלמנט בנוי – גדר חיה, חומה או תעלה. רעיון ההגנה מן החוץ טבוע בשורש הלשוני של המילה גן בשפות רבות (גן = מ.ג.ן, garden, giardino באנגלית ובאיטלקית, למשל). הגן הוא טבע מעוצב בידי אדם, פרדוקס נוסף המגולם בו. היות הגן מקום תחום ומופרד נועד לכלכל את האשלייה שאנו מתהלכים בשטח פתוח שהוא 'יותר משטח', יותר ממה שרואים וחווים דרך שיטוט בו, והגן מתקיים, הלכה למעשה, בחוץ ובפנים בעת ובעונה אחת. בצורה זו עשוי גן טוב להפוך למיטונומיה ל'עולם' או ל'חיים', או לפחות לדרך בה אנו חווים את החיים, שהם לעולם פנימיים וחיצוניים לנו. כפל הפנים הזה משרה על הגן אופי הגותי. גנים טובים הם, לכן, מקומות מסתוריים. הם מזמינים אותנו להרהר במה שחושינו חווים – בישנו – אך גם במה-שמעבר לו, מעבר לחומה, או פנימה, בתוכנו.

תערוכה טובה פועלת באופן דומה. היא עשויה מ'ישים' – חפצים, דימויים, דברים – אבל קוראת לנו להתבונן בהם בכדי לחשוב ולהרגיש מעבר לקטגוריות בתוכן הם מונחים. גן, תערוכתם הזוגית הראשונה של **בתיאור מרגלית ואלון גיל** היא מקום בו הצורה היא גם סכימה של 'הכל' – של העולם, של האוטוביוגרפיה הפרטית, של החיים הזוגיים. ראו למשל את העבודה המשותפת הקרויה בפשטות **גן**, כשם התערוכה כולה, שהיא הצבה של עבודות מיניאטוריות על שולחן מראה עגול. פסלי הברזל והזכוכית השפוכה של בתיאור מרגלית ('סחלבים') עשויים בטכניקה של פיוזינג (התכה) והפלה חפשית בתנור. דמויות הפורצלן והגולגלות הזעירות של אלון גיל המונחות ביניהן, הופכות את פסלוני הזכוכית העדינים האלה לעצים או לפרחים עצומי ממדים, במשחק של דמיון באמצעות קנה-מידה משתנה. ההצבה על מצע משותף המכפיל הכל, הופכת את העבודה להצעה להתבוננות-תמונת עולם בזעיר אנפין שהכל בו כפול ומוכפל, משותף ונפרד. כמו בחיים.

עבודותיו של **אלון גיל** יוצרות יחד עולם-חלום שמסוקים, חיות בר, מזרקות מים וגולגלות מיניאטוריות מאכלסים אותו. בדומה לאמני קרמיקה עכשוויים כמו גרייסון פרי (Perry) ורוברטו לוגו (Lugo) הכלי המכויר אינו מטרה-בפני-עצמה עבירו, אלא מצע שעליו הוא מספר סיפור ומתאר תפיסת עולם. העולם שהוא יוצר פיסה אחר פיסה וכלי אחר כלי רווי בסמלים של ארוס ומוות, כפל פנים עקרוני נוסף המתקיים גם בגן הנטוע. הצבת הכדים בנויה סביב ציר מרכזי של שתי מזרקות וכד בגובה אדם, שדמויותיהם של אום כולת'ום וזהר ארגוב מעטרות אותו כמו אדם וחווה אלטרנטיביים.

הצבת הכדים בחלל עשויה לפי עיקרון של איזון א-סימטרי, כמו בגן זן 'יבש', בו סלעים, חצץ ואזוב יוצרים יחד מודל של גוף רחב ידיים.

עבודות הוידיאו של **בתיא מרגלית** הן מבחני סיבולת לגוף האנושי הפוגש חומרים שונים. בתערוכה היא מציגה שתיים מהן, במהלכן היא שורטת ושוברת אריחי זכוכית ומשתמשת בדם תותי-עץ אדומים כפיגמנטים לציור של עבודה תלויה-אתר, הנדונה לדהייה והיעלמות. פסל נוסף שלה - **תא אתה** - שתוכנן במיוחד עבור מידות הגלריה, עשוי מאתיים אריחי זכוכית בתוכם היא מטביעה אבנים וחפצים שונים בתהליך של שריפה בטמפרטורות גבוהות. בדרך זו, האש הופכת שותפה מלאה בהצלחה – או בכישלון - של כל יחידה, והעבודה היא ביטוי של הבלתי-צפוי.

עיקרון הסיכון, או סכנת הכישלון, משותף לעבודות הזכוכית של מרגלית ולעבודות המכירות של גיל, ומשייך את זוג האמנים למסורות המלאכה העתיקות של עבודה בחומר, בזכוכית ובאש. באמצעות הכנסת האש ותהליכים בטמפרטורות גבוהות למשחק היצירה ולעבודה היומיומית נוצרת שותפות מסוכנת – אך גם מתגלמלת - עם כוחות אדירים שאי אפשר לשלוט בהם לגמרי. הסכנה – שבירת הכלים. הגמול, כמו בחיים, היא ההפתעה המבורכת. התוצאות הן חפצים בעלי עדינות מופלגת, משהו העשוי להישבר בכל רגע, אך כזה המקיים יפי שהוא לא טבעי לגמרי ולא אנושי לגמרי, נקודת מפגש, הלכה למעשה, בין כוחות מנוגדים.

אבשלום סולימן, ספטמבר 2018

תודות מקרב לב לעמיחי אלהרר (תאורה) ושי אנוך (בנייה וייעוץ)

*בתיא מרגלית ואלון גיל חיים בכליל ועובדים בג'רה סטודיו (Jara studio)

- סטודיו פתוח עם האמנים בג'רה סטודיו (Jara studio) בכליל : שישי, 5.10, 10:00-13:00
- מפגש עם האמנים וסדנת רישום מנדלה להורים ולילדים בגלריה : שבת, 6.10, 12:00
- אירוע נעילה : 27.10 . מיצג משותף לאבניים (אלון גיל), זכוכית (בתיא מרגלית) וסאונד (אילן שלום) בשעה 13:00

לפרטים על האירועים השונים, חפשו "גלריה שיתופית יהודית ערבית בגליל" או "Jara Studio ג'רה סטודיו לקרמיקה וזכוכית" בפייסבוק, או היכנסו לעמוד הבית שלנו: www.cabrigallery.org.il